

Druga Zena

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Friday, December 2, 2011 at 11:37am

Vecina zena ima neobjasnjivu potrebu da dijeli sve mrvice svoga vremena zemaljskog s drugom zenom. Malo kad je ta druga zena njena majka, urijetko je sestra. Druga zena je vecinom iz druge kuće. U svojoj, drugim zenama po krvi, moras dokazivati, uvijek, i do kraja, da ti jesi ono sto su one osmislile za tebe. Onoj pravo drugoj zeni ne moras nista dokazivati. Samo budes. Ono sto jesi.

Druga zena se pojavi kao djevojčica iz prvih slika djetinjstva na nekoj izrabljenoj dekici koju ti mati da da koristiš kao dnevnu sobu u dvoristu na kojoj cete ti i tvoja prva druga zena sanjati da ste vec odrasle, igrajući se kucica, doktora, mama i tata...

Pocesto ona krene s tobom u prvu skolsku klupu, podari ti prvu tajnu, podijeli sendvic na velikom odmoru, u leksikonu napise da si joj ti najbolja prijateljica.

S tom prvom drugom zenom cesto u djevojestvo se, ko preko noci, uplovi, o simpatijama se kikoce, o nepravедnosti roditelja se raspravlja. Satima i danima se sprema za prvi izlazak, place se sto te On ne primjecuje ili ne voli, ushiceno i brzo se nalazi novi, i bolji i ljepsi, On. Ta prva druga zena ce ti prva u zivotu reci da On tebe i ne zasluзуje, da si bolja, da si ljepša, a o pameti i da ne govorimo. I vjerujes joj, istina je, ako te iko na planeti zna, ona te zna.

Postanes s njom "sipka i bubanj", "lonac i poklopac", "Stanlio i Olio". I postanu ti draga sva ta nasa nakaradna imena za prijateljstvo koje ce trajati vjecno. Urijetko potraje. Fakultet, brak, mrak, rat, nesto uvijek otrgne sipku od njenog bubnja.

Ali, u novoj fazi, u novom zivotu, ubrzo, prepoznas, osjetis tu svoju drugu zenu. Nadjete se, sigurne da to nije slucajno, da je to neka veca sila, pretpostavljajte da ste u nekom od bivših zivota morale biti prave, krvlju vezane, sestre. Ili braca.

Kad igra "mama i tata" postane stvarnost, kad ti zivot na ledja natovari probleme sa sefovima, muzevima, komsijama, djecom u pubertetu, racunima i borama, ta tvoja nova druga zena

dobije, u tvojoj glavi samo, ulogu sudije, psihijatra, majke, savjetnika, doktora, ucitelja i učenika. Njeno uho s druge strane telefona zna te smiriti i spokojnu u san ususkati. Njena usta ne moraju ni riječ prozboriti. Ali, tu je. Ta druga žena. Najdraže ti njeno oko, uz kafu i kolac, promatrati. Odobranje u njemu traziti. Ako u tom oku svoj odgovor nadjes, znas da je tako, ona, druga žena, tvoje drugo Ja, zna. Ona te, valjda, ko ce drugi, najbolje zna.

Muskarcima, a muzevima pogotovo, nikad neće biti jasno zasto porodicni problemi moraju napustiti nas krov i otici toj drugoj ženi. Neće im biti jasno zasto se dobra vijest mora iste sekunde podijeliti s tom, iz druge kuće, drugom ženom. Oni razumniji, oni kao siri, prihvatice je. Neki kao dio tebe, neki, kao nuzno zlo.

U prodavnici cesto, u parku cesce, u bolnickim cekaonicama najcesce, sretnes dvije starice, u slicnoj garerobi, istog stila, slicnog, nikad zadnjeg, modnog krika, najcese s istim torbama, razlicite nijanse. Upitas ih, pretpostavljas, da su sestre. Obraduju se obje, ne, one su najbolje prijateljice. Jedna drugoj druge zene.

Nasmijesis se i ti, znajuci, zasigurno, da ni ti, ni tvoja druga žena nikad necete dozvoliti jedna drugoj da u javnost izadjete s centimetrom bijele kose, onim do glave, i jos kojim, ofarbanim koji na mladost, odavno proslu, podsjeća. I pomislis, mozda taj sijedi korijen vise ni vaznost ovu neće imati. Vidis, sreća te dvije druge zene je u ocima njihovim. One, mladost njihovu, jedna drugoj, u oku ocuvala.

Imas osjecaj, samo im dekica stara nedostaje, lutkica bi se, sretne sto su tu, sto su skupa, igrale.

P.S.

Moja druga žena od mojih zadnjih sesnaest godina u Evropu odletjela. Suncani kalifornijski dan zahladio nijemo. Finski hladan u nocnu moru me satjerao.

P.P.S.

Svojoj koni, jaranici, haverici, drugu i momcini mojoj, svu sreću ovog svijeta!

Ona to zaslužuje. Pa, valjda ja to znam.

